

бодрствуваше близо до него цвѣтиоци и като искаха да јш замѣнатъ зашото ся страхуваха дася и разболѣй и тя отъ трудъ склониша но ся голѣмнеудовольствиѣ. Спеше отгорѣ на едно канапе, безъ да ся наслади съ едно-минутно спокойствиѣ. Слушашъ отецътъ си да кашлиша обладаваше отъ беспокойствиѣ, и въ най малкото му движениѣ тичаше при него за дася увѣри за положеніето му. Приготвѣше съ най голѣмо попеченіе Ѣстіета които му ся правила, и като му ги представљаше съ иѣжна любовь, трудѣше ся да му приготви а нарѣди леглото. Прочиташему и ся молѣше и непреистинно за него. Често сиѣше права отъ страна на леглото му съ кръстосаны рѫцѣ и като възвышаваша къмъ небето съльзливѣ си очи думаше съ въздѣшніе: «О Боже мой! Отдай го на преданността ми за малко още години съ всичко че надежда дата ми е всѫщетна.» Презъ половината почти нощна ся занимаваше да пiete и шїй, бѣше събрашь малко парици отъ работѣтъ си, които употреби до парж за да удовлетвориля всичкитѣ отечески си иажды щото да му причини иѣкое облегченіе.

Достойный старецъ ся посъвзе мало, и ако и да познаваше добрѣче отъ таїж болѣсть не ще може вѣчѣ да стане, но тая идея можа да поклати спокойствието и мажеството му. Говоряше за смирѣтъ съ най голѣмoto разнодушіе, но Марія като проливаше горчивы слзы го говорише му: О, отче не дѣй ми приказватъ! не можа да ти слушамъ и да търия такожъ място! никакъ ще стана батъ